

Vpisovanje se zaključuje 1
dni pred odhodom.

KOMENTARJI

(Nadaljevanje s 1. strani)

gledali položaj in niso prišli do nobenega sklepa. Demokratični senator Walter George, predsednik zunanje politične komisije senata, pa je izjavil, da se mu zdi verjetna »časovna razsoda« politike na znotraj in na zunanji. Dodaj, da se mu zaradi tega še bolj zdi potrebna hitra ratifikacija pogodbe o vzajemni pomoči s Kanadskimi Republikami senator Alexander Wiley pa je izjavil, da bo Kijatska zdel dobila enovo sovjetsko podporo, skupno z novimi direktivami.

V kanadskih vladnih krogih ne vidijo v moskovskih dogodkih nobenega dobrega znaka. Odstop Malenkova se jim zdi rezultat hudih notranjih nesoglasij in uvod v zaostrite sovjetske politike. Mnogi opozarjajo, da je Bulganin samo »slamnat mož« v pričakovanju dokončane izida borbe za oblast.

V Parizu je Antoine Pinay, ki sestavlja novo vlado, na vprašanje novinarjev izjavil, da ne ve ničesar o okoliščinah razlogov za odstoj Malenkova. Bidault pa je menil, da ta dogodek dokazuje, da so se prenašali vsi, ki so se mislile spremembe dogajale v vrhovem času med zasedanja Vrhovnega sveta in nove ministere je imenovali prezidij, odklopi pa je objavljala agencija TASS. Vrhovni svet je bil ratificiral na prihodnjem zasedanju.

V Bonnu je učinkovala vest o odstopu Malenkova kot strela z jasnega. V vladnih krogih sprajavljajo odstoj v zvezi z ostrim govorom, ki ga je imel Hruščev na zadnjem zasedanju CK KP ZSSR, ko je zagovarjal prednost za težko industrijo. Voditelj socialdemokratske opozicije Ollenhauer je izjavil, da utesne imeti odstoj Malenkova izredno pomembno, da pa se ni mogel predvidevati razvoja položaja, zlasti pa ne, kakšne bodo posledice za sovjetsko zunanjo politiko. Tiskovni urad socialdemokratske stranke pa pravi v svojem komentarju, da utesne padec Malenkova vsakič, da pa drugim iz stališča, za vsakršna pogajanja z Moskvo, da bi lahko nemoteno oborožila Zahodno Nemčijo. Kancelar Adenauer pa je v svojem prvem govoru po odstoju ratifikacijo pariških sporazumov dejal, da pomenijo dandane spremembe v ZSSR »smrtni udarec« za socialdemokratsko opozicijo in njeno akcijo proti pariškim sporazumom.

Javanski zunanji minister Sigismund je izjavil, da ne pričakuje resnejših sprememb v sovjetski zunanji politiki, kajti Molotov ostane zunanji minister. Izrazil je mnenje, da se v Kremli nadaljuje borba za oblast.

V odsotnosti ministrskega predsednika in zunanjega ministra Nehruja, ki je v Londonu na konferenci Commonwealtha, se v indijskih vladnih krogih vzdržujejo vsaj nekoliko optimistični. Vendar je opazno, da so vesti iz Moskve povzročile v Novem Delhiju precejšnje presenečenje. Izražajo pa upanje, da bo Bulganin nadaljeval s pomirjevalno politiko, ki jo je začel Malenkov, in da bo zagovarjal naložbo mirne koeksistence.

V pekinskih uradnih krogih so bili skrajno zapeti spričo vesti, ki je prišla v trenutku, ko vse zanimanje Kitajske velja Tačenskim otokom. V zunanjem ministertvu so odklonili vsakršen komentar. Pekinški radio in agencija »Nova Kitajska« prav tako nista objavila nobenega komentarja.

V Rimu je ministrski predsednik Scelba dejal, da ni laž, ko razlagajo odstoj ZSSR, da pa upa v interesu miru v svetu, da zamenjava Malenkova z Bulganinom ne pomeni niti enostranske politike, ki jo je moglo označiti z geslom: »Vedno več topov«. Ministrski predprijatelj Saragat pa je v nedeljski »Gazzetta« sekretarja CK Hruščeva in izrazil mnenje, da gre za epizodo v borbi med »bolj in manj divje zafrustrirano politiko«. Med »melankim« in »etridim« so zmagali »etridi« in »etridi« so zmagali »etridi«.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.

Na skupščini so dalje predlagali, naj bi se področje razširilo tudi do Sv. Kvirina Pripeške, ki jih kemije plačujejo konzorciju, naj bi uredili na podlagi katastra. Trgovinska zbornica naj bi posredovala, da bi se boj proti toči organiziral skupno z drugimi pokrajinami. Trenutno naj bi se vedno ostalo v veljavi, da se za vinograd plačuje po 400 lir, za posejane njive pa po 200 lir, vendar naj konzorcij dokončno uredi plačevanje prispevkov.

Na koncu je spregovoril tudi ravatelj tehnične urada za boj proti toči in ravatelj opazovalnice v Venetu prof. Dino Rui o uspehih boja proti toči v Franciji, Italiji, Jugoslaviji in Švici. Prof. Rui je izrazil željo, da bi prišlo glede boja proti toči do skupnega sodelovanja z Jugoslavijo.

Izvolili so tudi nov izvršni svet.

Še nekaj o Vidaliju

Nedeljski Vidalijev govor o nacionalnem vprašanju, ki ga je imel v Gorici, je bil po vseh znakih sodeč namenjen predvsem pripadnikom naše manjšine. Glavni namen tega govora pa je bil predvsem v tem, da se slovensko nacionalno vprašanje rešuje ločeno, in sicer kot da bi se to vprašanje tika samo Slovencev in nobenega drugega. S to novo taktiko skuša Vidalij ustvariti med pripadniki slovenske in italijanske narodnosti črto ločnico, ki naj privede Slovence do tega, da se bodo za svoje pravice borili v začaranem krogu nacionalnega boja.

To pa ne pomeni samo, da se v taki perspektivi nacionalna vprašanja sploh ne morejo reševati, ampak predstavlja tudi poskus vnašanja narodnostnih napetosti med dva tuji živeča naroda, kar bi imelo za posledico ustvarjanje nacionalizma in sovražnosti.

Markisti niso nikoli na tak način postavljali nacionalnega vprašanja, ker je usoda zatirane manjšine tudi usoda zatirane razrede.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.

Na skupščini so dalje predlagali, naj bi se področje razširilo tudi do Sv. Kvirina Pripeške, ki jih kemije plačujejo konzorciju, naj bi uredili na podlagi katastra. Trgovinska zbornica naj bi posredovala, da bi se boj proti toči organiziral skupno z drugimi pokrajinami. Trenutno naj bi se vedno ostalo v veljavi, da se za vinograd plačuje po 400 lir, za posejane njive pa po 200 lir, vendar naj konzorcij dokončno uredi plačevanje prispevkov.

Na koncu je spregovoril tudi ravatelj tehnične urada za boj proti toči in ravatelj opazovalnice v Venetu prof. Dino Rui o uspehih boja proti toči v Franciji, Italiji, Jugoslaviji in Švici. Prof. Rui je izrazil željo, da bi prišlo glede boja proti toči do skupnega sodelovanja z Jugoslavijo.

Izvolili so tudi nov izvršni svet.

Še nekaj o Vidaliju

Nedeljski Vidalijev govor o nacionalnem vprašanju, ki ga je imel v Gorici, je bil po vseh znakih sodeč namenjen predvsem pripadnikom naše manjšine. Glavni namen tega govora pa je bil predvsem v tem, da se slovensko nacionalno vprašanje rešuje ločeno, in sicer kot da bi se to vprašanje tika samo Slovencev in nobenega drugega. S to novo taktiko skuša Vidalij ustvariti med pripadniki slovenske in italijanske narodnosti črto ločnico, ki naj privede Slovence do tega, da se bodo za svoje pravice borili v začaranem krogu nacionalnega boja.

To pa ne pomeni samo, da se v taki perspektivi nacionalna vprašanja sploh ne morejo reševati, ampak predstavlja tudi poskus vnašanja narodnostnih napetosti med dva tuji živeča naroda, kar bi imelo za posledico ustvarjanje nacionalizma in sovražnosti.

Markisti niso nikoli na tak način postavljali nacionalnega vprašanja, ker je usoda zatirane manjšine tudi usoda zatirane razrede.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.

Na skupščini so dalje predlagali, naj bi se področje razširilo tudi do Sv. Kvirina Pripeške, ki jih kemije plačujejo konzorciju, naj bi uredili na podlagi katastra. Trgovinska zbornica naj bi posredovala, da bi se boj proti toči organiziral skupno z drugimi pokrajinami. Trenutno naj bi se vedno ostalo v veljavi, da se za vinograd plačuje po 400 lir, za posejane njive pa po 200 lir, vendar naj konzorcij dokončno uredi plačevanje prispevkov.

Na koncu je spregovoril tudi ravatelj tehnične urada za boj proti toči in ravatelj opazovalnice v Venetu prof. Dino Rui o uspehih boja proti toči v Franciji, Italiji, Jugoslaviji in Švici. Prof. Rui je izrazil željo, da bi prišlo glede boja proti toči do skupnega sodelovanja z Jugoslavijo.

Izvolili so tudi nov izvršni svet.

Še nekaj o Vidaliju

Nedeljski Vidalijev govor o nacionalnem vprašanju, ki ga je imel v Gorici, je bil po vseh znakih sodeč namenjen predvsem pripadnikom naše manjšine. Glavni namen tega govora pa je bil predvsem v tem, da se slovensko nacionalno vprašanje rešuje ločeno, in sicer kot da bi se to vprašanje tika samo Slovencev in nobenega drugega. S to novo taktiko skuša Vidalij ustvariti med pripadniki slovenske in italijanske narodnosti črto ločnico, ki naj privede Slovence do tega, da se bodo za svoje pravice borili v začaranem krogu nacionalnega boja.

To pa ne pomeni samo, da se v taki perspektivi nacionalna vprašanja sploh ne morejo reševati, ampak predstavlja tudi poskus vnašanja narodnostnih napetosti med dva tuji živeča naroda, kar bi imelo za posledico ustvarjanje nacionalizma in sovražnosti.

Markisti niso nikoli na tak način postavljali nacionalnega vprašanja, ker je usoda zatirane manjšine tudi usoda zatirane razrede.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

GORIŠKI IN BENEŠKI DNEVNIK

SKUPŠČINA KONZORCIJA ZA BOJ PROTI TOČI

Predlagali so sodelovanje z Jugoslavijo zaradi uspešnejšega boja proti uničevalcu pridelkov

Prispevek za vinograd znaša 400 lir, za posejano njivo pa 200 lir

V nedeljo je bila v Krminu skupščina članov konzorcija za boj proti toči, na katerem so bili tudi nekateri predstavniki poljedelskih ustanov in znanstvenih institutov, ki se ukvarjajo z modernim načinom boja proti toči.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.

Na skupščini so dalje predlagali, naj bi se področje razširilo tudi do Sv. Kvirina Pripeške, ki jih kemije plačujejo konzorciju, naj bi uredili na podlagi katastra. Trgovinska zbornica naj bi posredovala, da bi se boj proti toči organiziral skupno z drugimi pokrajinami. Trenutno naj bi se vedno ostalo v veljavi, da se za vinograd plačuje po 400 lir, za posejane njive pa po 200 lir, vendar naj konzorcij dokončno uredi plačevanje prispevkov.

Na koncu je spregovoril tudi ravatelj tehnične urada za boj proti toči in ravatelj opazovalnice v Venetu prof. Dino Rui o uspehih boja proti toči v Franciji, Italiji, Jugoslaviji in Švici. Prof. Rui je izrazil željo, da bi prišlo glede boja proti toči do skupnega sodelovanja z Jugoslavijo.

Izvolili so tudi nov izvršni svet.

Še nekaj o Vidaliju

Nedeljski Vidalijev govor o nacionalnem vprašanju, ki ga je imel v Gorici, je bil po vseh znakih sodeč namenjen predvsem pripadnikom naše manjšine. Glavni namen tega govora pa je bil predvsem v tem, da se slovensko nacionalno vprašanje rešuje ločeno, in sicer kot da bi se to vprašanje tika samo Slovencev in nobenega drugega. S to novo taktiko skuša Vidalij ustvariti med pripadniki slovenske in italijanske narodnosti črto ločnico, ki naj privede Slovence do tega, da se bodo za svoje pravice borili v začaranem krogu nacionalnega boja.

To pa ne pomeni samo, da se v taki perspektivi nacionalna vprašanja sploh ne morejo reševati, ampak predstavlja tudi poskus vnašanja narodnostnih napetosti med dva tuji živeča naroda, kar bi imelo za posledico ustvarjanje nacionalizma in sovražnosti.

Markisti niso nikoli na tak način postavljali nacionalnega vprašanja, ker je usoda zatirane manjšine tudi usoda zatirane razrede.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.

Na skupščini so dalje predlagali, naj bi se področje razširilo tudi do Sv. Kvirina Pripeške, ki jih kemije plačujejo konzorciju, naj bi uredili na podlagi katastra. Trgovinska zbornica naj bi posredovala, da bi se boj proti toči organiziral skupno z drugimi pokrajinami. Trenutno naj bi se vedno ostalo v veljavi, da se za vinograd plačuje po 400 lir, za posejane njive pa po 200 lir, vendar naj konzorcij dokončno uredi plačevanje prispevkov.

Na koncu je spregovoril tudi ravatelj tehnične urada za boj proti toči in ravatelj opazovalnice v Venetu prof. Dino Rui o uspehih boja proti toči v Franciji, Italiji, Jugoslaviji in Švici. Prof. Rui je izrazil željo, da bi prišlo glede boja proti toči do skupnega sodelovanja z Jugoslavijo.

Izvolili so tudi nov izvršni svet.

Še nekaj o Vidaliju

Nedeljski Vidalijev govor o nacionalnem vprašanju, ki ga je imel v Gorici, je bil po vseh znakih sodeč namenjen predvsem pripadnikom naše manjšine. Glavni namen tega govora pa je bil predvsem v tem, da se slovensko nacionalno vprašanje rešuje ločeno, in sicer kot da bi se to vprašanje tika samo Slovencev in nobenega drugega. S to novo taktiko skuša Vidalij ustvariti med pripadniki slovenske in italijanske narodnosti črto ločnico, ki naj privede Slovence do tega, da se bodo za svoje pravice borili v začaranem krogu nacionalnega boja.

To pa ne pomeni samo, da se v taki perspektivi nacionalna vprašanja sploh ne morejo reševati, ampak predstavlja tudi poskus vnašanja narodnostnih napetosti med dva tuji živeča naroda, kar bi imelo za posledico ustvarjanje nacionalizma in sovražnosti.

Markisti niso nikoli na tak način postavljali nacionalnega vprašanja, ker je usoda zatirane manjšine tudi usoda zatirane razrede.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.

Na skupščini so dalje predlagali, naj bi se področje razširilo tudi do Sv. Kvirina Pripeške, ki jih kemije plačujejo konzorciju, naj bi uredili na podlagi katastra. Trgovinska zbornica naj bi posredovala, da bi se boj proti toči organiziral skupno z drugimi pokrajinami. Trenutno naj bi se vedno ostalo v veljavi, da se za vinograd plačuje po 400 lir, za posejane njive pa po 200 lir, vendar naj konzorcij dokončno uredi plačevanje prispevkov.

Na koncu je spregovoril tudi ravatelj tehnične urada za boj proti toči in ravatelj opazovalnice v Venetu prof. Dino Rui o uspehih boja proti toči v Franciji, Italiji, Jugoslaviji in Švici. Prof. Rui je izrazil željo, da bi prišlo glede boja proti toči do skupnega sodelovanja z Jugoslavijo.

Izvolili so tudi nov izvršni svet.

Še nekaj o Vidaliju

Nedeljski Vidalijev govor o nacionalnem vprašanju, ki ga je imel v Gorici, je bil po vseh znakih sodeč namenjen predvsem pripadnikom naše manjšine. Glavni namen tega govora pa je bil predvsem v tem, da se slovensko nacionalno vprašanje rešuje ločeno, in sicer kot da bi se to vprašanje tika samo Slovencev in nobenega drugega. S to novo taktiko skuša Vidalij ustvariti med pripadniki slovenske in italijanske narodnosti črto ločnico, ki naj privede Slovence do tega, da se bodo za svoje pravice borili v začaranem krogu nacionalnega boja.

To pa ne pomeni samo, da se v taki perspektivi nacionalna vprašanja sploh ne morejo reševati, ampak predstavlja tudi poskus vnašanja narodnostnih napetosti med dva tuji živeča naroda, kar bi imelo za posledico ustvarjanje nacionalizma in sovražnosti.

Markisti niso nikoli na tak način postavljali nacionalnega vprašanja, ker je usoda zatirane manjšine tudi usoda zatirane razrede.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.

Na skupščini so dalje predlagali, naj bi se področje razširilo tudi do Sv. Kvirina Pripeške, ki jih kemije plačujejo konzorciju, naj bi uredili na podlagi katastra. Trgovinska zbornica naj bi posredovala, da bi se boj proti toči organiziral skupno z drugimi pokrajinami. Trenutno naj bi se vedno ostalo v veljavi, da se za vinograd plačuje po 400 lir, za posejane njive pa po 200 lir, vendar naj konzorcij dokončno uredi plačevanje prispevkov.

Na koncu je spregovoril tudi ravatelj tehnične urada za boj proti toči in ravatelj opazovalnice v Venetu prof. Dino Rui o uspehih boja proti toči v Franciji, Italiji, Jugoslaviji in Švici. Prof. Rui je izrazil željo, da bi prišlo glede boja proti toči do skupnega sodelovanja z Jugoslavijo.

Izvolili so tudi nov izvršni svet.

Še nekaj o Vidaliju

Nedeljski Vidalijev govor o nacionalnem vprašanju, ki ga je imel v Gorici, je bil po vseh znakih sodeč namenjen predvsem pripadnikom naše manjšine. Glavni namen tega govora pa je bil predvsem v tem, da se slovensko nacionalno vprašanje rešuje ločeno, in sicer kot da bi se to vprašanje tika samo Slovencev in nobenega drugega. S to novo taktiko skuša Vidalij ustvariti med pripadniki slovenske in italijanske narodnosti črto ločnico, ki naj privede Slovence do tega, da se bodo za svoje pravice borili v začaranem krogu nacionalnega boja.

To pa ne pomeni samo, da se v taki perspektivi nacionalna vprašanja sploh ne morejo reševati, ampak predstavlja tudi poskus vnašanja narodnostnih napetosti med dva tuji živeča naroda, kar bi imelo za posledico ustvarjanje nacionalizma in sovražnosti.

Markisti niso nikoli na tak način postavljali nacionalnega vprašanja, ker je usoda zatirane manjšine tudi usoda zatirane razrede.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.

Na skupščini so dalje predlagali, naj bi se področje razširilo tudi do Sv. Kvirina Pripeške, ki jih kemije plačujejo konzorciju, naj bi uredili na podlagi katastra. Trgovinska zbornica naj bi posredovala, da bi se boj proti toči organiziral skupno z drugimi pokrajinami. Trenutno naj bi se vedno ostalo v veljavi, da se za vinograd plačuje po 400 lir, za posejane njive pa po 200 lir, vendar naj konzorcij dokončno uredi plačevanje prispevkov.

Na koncu je spregovoril tudi ravatelj tehnične urada za boj proti toči in ravatelj opazovalnice v Venetu prof. Dino Rui o uspehih boja proti toči v Franciji, Italiji, Jugoslaviji in Švici. Prof. Rui je izrazil željo, da bi prišlo glede boja proti toči do skupnega sodelovanja z Jugoslavijo.

Izvolili so tudi nov izvršni svet.

Še nekaj o Vidaliju

Nedeljski Vidalijev govor o nacionalnem vprašanju, ki ga je imel v Gorici, je bil po vseh znakih sodeč namenjen predvsem pripadnikom naše manjšine. Glavni namen tega govora pa je bil predvsem v tem, da se slovensko nacionalno vprašanje rešuje ločeno, in sicer kot da bi se to vprašanje tika samo Slovencev in nobenega drugega. S to novo taktiko skuša Vidalij ustvariti med pripadniki slovenske in italijanske narodnosti črto ločnico, ki naj privede Slovence do tega, da se bodo za svoje pravice borili v začaranem krogu nacionalnega boja.

To pa ne pomeni samo, da se v taki perspektivi nacionalna vprašanja sploh ne morejo reševati, ampak predstavlja tudi poskus vnašanja narodnostnih napetosti med dva tuji živeča naroda, kar bi imelo za posledico ustvarjanje nacionalizma in sovražnosti.

Markisti niso nikoli na tak način postavljali nacionalnega vprašanja, ker je usoda zatirane manjšine tudi usoda zatirane razrede.

Glede nacionalnega vprašanja smo si napredni Slovenci na Gorickem na jasnem. To vprašanje ni samo stvar naše manjšine, ampak vsega prebivalstva Italije, kot je socialna beda skupaj z vsemi socialnimi krivicami stvar vsega prebivalstva. Italijanov in Slovencev. To je pozitivno razlaganje nacionalnega vprašanja in tega se bomo tudi držali, ker je tudi edino pravilo.

Predsednik konzorcija Antonio Banello je imel poročilo, v katerem je opisal dosedanje delo. Dejal je, da je kljub uspehom oblika dela v konzorciju še vedno zelo daleč od zaželenega. Razen v pokrajini Vicenza v vseh ostalih pokrajinah borba z raketami ni dosegla uspehov. Morda leži največja krivda za nezadosten napredek na državni, ki daje za ta boj, ki je toliko važnosti zaradi škode, ki jo lahko povzroči toča, premajhne prispevke. Predsednik je tudi omenil, da pa organiziranim streljanjem raket nadzorujejo okoli 15.000 polji. Doslej so zaradi nevarnosti toče strelci 15 krat posegli v boj in dosegli velike uspehe. Obvarovanja so pred točo najboljše: vinorodne kraje v okolici Krmina. Gradisce itd. Smolo pa so imeli 28. junija lani, ko je toča neverjetno opustošila polja in vinograde v Brdih in v Jazbinah.